

Soạn bài Kể chuyện được chứng kiến hoặc tham gia (Tuần 31)

Hướng dẫn soạn bài trang 129 SGK Tiếng Việt lớp 5 tập 2 Tuần 31 - Kể chuyện được chứng kiến hoặc tham gia (tiếp theo).

Đề bài: Kể về một việc làm tốt của bạn em.

Trả lời:

Có thể tham khảo dàn ý cơ bản của đề như sau:

1. Mở bài: Giới thiệu việc tốt mà bạn em đã làm. Kết quả của việc làm đó?

2. Thân bài:

- Việc tốt mà bạn em đã làm là gì?
- Thời gian và địa điểm bạn làm công việc đó?
- Có bao nhiêu người hay chỉ mình bạn?
- Có người khác chứng kiến hay không?
- Tâm trạng của người được em giúp đỡ như thế nào?
- Em có vui khi làm công việc đó?
- Đưa ra những suy nghĩ của em sau khi hoàn thành công việc.

3. Kết bài: Chốt lại vấn đề và đưa ra những việc làm sau này của mình.

Học sinh cũng có thể tham khảo các ý chính dưới đây để triển khai cho bài viết của mình:

- Em chọn người bạn nào đã làm việc tốt để kể ?

+ Bạn cùng lớp, trường.

+ Bạn cùng làng, phố, khu tập thể.

- Em kể về việc làm tốt nào của bạn ?

+ Giúp đỡ bạn học tập tiến bộ.

+ Giúp đỡ người già.

+ Cứu bạn thoát hiểm.

Soạn bài Kể chuyện được chứng kiến hoặc tham gia (Tuần 31)

- + Tự vượt khó vươn lên để học giỏi.
- Bạn em đã làm việc tốt đó như thế nào ?
- + Hoàn cảnh, tình huống dẫn đến việc làm của bạn.
- + Suy nghĩ, hành động, lời nói cụ thể của bạn.
- + Kết quả việc làm của bạn.
- Trao đổi với các bạn cảm nghĩ của em về việc làm tốt của bạn em.

Bài làm tham khảo:

(1) Trước đây, tôi thường nghĩ rằng trong cuộc sống hằng ngày, không phải ai cũng có cơ hội để làm việc tốt. Nhưng rồi một chuyện đã xảy ra tuần trước khiến tôi hiểu là không phải như vậy đâu các bạn ạ. Tôi đã được chứng kiến một tấm gương người tốt việc tốt ngay tại lớp tôi. Tôi xin kể lại về tấm gương ấy là bạn Ngô Xuân Anh.

Hôm ấy là tiết 4 môn sinh học thứ 3 ngày 12 tháng 1 năm 2015. Sau giờ ra chơi, Xuân Anh vào phòng bộ môn sinh cùng với các bạn trai và nhặt được tờ tiền 200.000 đồng. Cả lớp ò lên có bạn còn nói: “Tại sao mình lại là người không nhặt được số tiền ấy nhỉ?” Thấy bạn Xuân Anh đưa mắt nhìn sau đó suy tư một hồi lâu như đang nghĩ: “Trả hay không trả? Có tiền, chắc là bạn sẽ mua truyện này, mua quần áo mới này và mua những đồ chơi ao ước từ bấy lâu,...” Thấy Xuân Anh cười tủm tỉm, một bạn trai liền nói: “Xuân Anh ơi, đừng đưa tiền cho cô giáo mà dùng tiền khao cả lớp trà đá đi.” Một nửa lớp đồng thanh nói: “Ừ đúng rồi, Xuân Anh ơi đừng trả.” Đột nhiên một bạn nói: “Bạn Xuân Anh ơi, hãy đưa lại tiền cho cô giáo để cô trả lại cho người mất đi. Cậu còn nhớ phong trào nhà trường phát động không đó là: nhặt được của rơi, trả lại cho người bị mất.”

Còn một nửa kia của lớp cũng đồng ý với ý kiến của bạn đó. Một nửa lớp thì bảo không trả còn nửa kia của lớp thì bảo trả. Xuân Anh chỉ cười không nói, rồi đứng dậy xin phép cô Ngọc ra ngoài. Tôi nhìn theo và nghĩ “Hình như bạn muôn trả lại cho người mất hay sao ấy”. Một lúc sau bạn lặng lẽ quay trở về phòng tiếp tục học với nét mặt thanh thản.

Quả nhiên, sáng thứ 2, bạn Xuân Anh được cô hiệu trưởng tuyên dương trong giờ chào cờ. Tiếng vỗ tay nồng nhiệt của toàn trường khiến Xuân Anh vô cùng xúc động. Việc làm của bạn ấy đã đánh thức trong tôi sự thật trả lại người mất dù là những vật nhỏ bé trong lớp. Tôi chợt hiểu ra rằng ai cũng có cơ hội để làm việc tốt, chỉ cần mình có một trái tim nhân hậu.

(2) Lớp chúng em học là lớp 5A, cả lớp có tất cả ba mươi bạn học sinh và một điều đặc biệt là trong lớp em có một bạn bị khuyết tật, bạn ấy tên là Lan. Lan bị bại liệt từ nhỏ nên

Soạn bài Kể chuyện được chứng kiến hoặc tham gia (Tuần 31)

không đi lại được. Trong lớp bạn rất được thầy cô, bạn bè yêu quý và luôn nhận được sự giúp đỡ của mọi người đặc biệt là của các bạn trong lớp.

Lan có hoàn cảnh kém may mắn hơn những bạn khác nhưng điều đó không khuất phục được tinh thần học tập của bạn. Tuy vậy Lan luôn cảm thấy mặc cảm, tự ti mỗi khi đến lớp và rời với tình thương của cô giáo và sự quan tâm của các bạn trong lớp Lan đã tự tin hơn, xóa đi mọi khoảng cách để hòa đồng với mọi người.

Lan là một bạn học sinh rất chăm chỉ, mặc dù việc đi lại rất khó khăn nhưng bạn đi học rất đều, hàng ngày bố của bạn đều đưa bạn đến trường và công bạn vào tận chỗ ngồi trong lớp, ghế ngồi của bạn cũng được thiết kế rất đặc biệt để tạo điều kiện thuận lợi và thoải mái nhất cho bạn trong mọi hoạt động ở lớp. Trong lớp, với sự hiền lành và thân thiện của mình, Lan luôn nhận được sự yêu quý của các bạn trong lớp, trong lớp của chúng em không bạn nào có thái độ miệt thị với Lan cả mà ngược lại luôn quan tâm và tận tình giúp đỡ khi Lan gặp khó khăn.

Hàng ngày bố Lan đưa Lan đến lớp rồi lại tất bật với công việc của mình, còn mọi hoạt động của Lan ở lớp đều do chúng em và cô giáo lo cho bạn. Từ việc giúp bạn đi mua đồ ăn, đi vệ sinh và nhiều việc khác nữa. Khi ở nhà bố mẹ giúp Lan và khi đến trường thì chúng em chính là đôi chân của bạn. Có hôm tan học bố Lan chưa đến đón kịp thì cô giáo và một bạn trong lớp phụ trách việc đưa Lan về tận nhà. Biết gia đình Lan có hoàn cảnh khó khăn nên cô giáo chủ nhiệm và chúng em đã thành lập một quỹ nhỏ ở trong lớp để giúp đỡ bạn, đơn giản như chỉ là mua vài quyển sách, vở mới hay hơn thế nữa là mua áo ấm cho Lan.

Địp Tết đến cô giáo và chúng em đến tận nhà Lan chơi và tặng quà Tết cho gia đình Lan. Lan rất vui, bạn ấy còn khóc nữa, Lan có viết một tấm thiệp gửi đến chúng em, Lan muốn cảm ơn cô giáo và các bạn trong lớp rất nhiều vì nhờ có mọi người mà Lan luôn cảm thấy vui vẻ và ấm áp, xóa đi phần nào nỗi buồn và sự mặc cảm về hoàn cảnh và thêm yêu cuộc sống này hơn.

Đối với em và tất cả các bạn trong lớp thì Lan luôn là một người bạn tốt, chúng em thấy khâm phục bạn ở tinh thần và nghị lực vượt lên khó khăn để được đi học giao và giao lưu với mọi người. Chúc bạn luôn mạnh khỏe và thành công trên con đường chinh phục tri thức của mình.